

Μητροπολίτης Σουηδίας: Η ενεργή πίστη στο πρόσωπο του Χριστού χαρίζει την πνευματική όραση

[Οικουμενικό Πατριαρχείο](#) / [Μητροπόλεις Οικουμενικού Θρόνου](#)

Ο [Μητροπολίτης Σουηδίας](#) και πάσης Σκανδιναυίας κ. Κλεόπας, την Κυριακή του Τυφλού, μίλησε στον Καθεδρικό Ναό Αγίου Γεωργίου Στοκχόλμης.

“Πνευματικό σκοτάδι είναι η πλάνη της αμαρτίας, το μίσος και η έχθρα. Πνευματικό φως, αντίθετα, είναι η ζωή και η ανάσταση του Χριστού, η κοινωνία της αγάπης. Η ενεργή πίστη, λοιπόν, στο πρόσωπο του Χριστού, χαρίζει την πνευματική όραση”, είπε μεταξύ άλλων στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος.

Παρακάτω η ομιλία του Μητροπολίτη Σουηδίας:

Πανοσιολ. Αρχιμανδρίτα κ. Βαρθολομαίε,
Αιδεσιμ. Πρεσβύτερε κ. Γεώργιε,
Μουσικολογιώτατοι,
Αγαπητοί μου Αδελφοί,
Χριστός Ανέστη!

Ένα ακόμα θαύμα θεραπείας, σε έναν «έκ γενετῆς» τυφλό συντελείται. Ευεργέτης του είναι Εκείνος που «διῆλθε τὸν βίον εὐεργετῶν καὶ ἰώμενος», ο Χριστός. Αποδέκτης γίνεται ένας τυφλός.

Είναι ο δυστυχής άνθρωπος, που για πρώτη φορά αντικρύζει το φως του ήλιου. Μετά το θαύμα, τον προσκαλούν οι θρησκευτικοί άρχοντες-φαρισαίοι, για να τον υποβάλλουν σε εξαντλητική ανάκριση.

Κατά την πορεία, όμως, των βασανιστικών ερωτήσεων, ο προ ολίγου τυφλός αναδεικνύεται σε πρωταγωνιστή ενός πιο σημαντικού θαύματος. Ομολογεί, χωρίς δισταγμό, την «Ἀλήθεια», ότι ο Χριστός είναι «τό φῶς τοῦ κόσμου» και ότι «προφήτης ἐστίν».

Προσκαλούν, στη συνέχεια, οι Φαρισαίοι τους γονείς του. Εκείνοι, από φόβο, δεν ομολογούν την πηγή της θεραπείας και περιορίζονται σε μια μόνον δήλωση: «ἡλικίαν ἔχει, αὐτόν ἐρωτήσατε».

Το δεύτερο θαύμα είναι η παρρησία και το θάρρος του τυφλού ενώπιον των θρησκευτικών αρχηγών. Με άκαμπτη γενναιότητα και τόλμη, ομολογεί και υποδεικνύει, μήπως και αυτοί θέλουν να γίνουν μαθητές Του.

Η πειστικότητα της ομολογίας του αποστομώνει και αφοπλίζει. Το θαύμα και οι γεμάτες πίστη απαντήσεις του ξεγυμνώνουν το φθόνο των Φαρισαίων. Εξευτελίζονται και γεμάτοι οργή πετούν έξω από τη συναγωγή το θεραπευμένο τυφλό.

Μία θέση και πολλές αντιθέσεις μπροστά στο ίδιο θαύμα. Η με παρρησία θέση ανήκει στον τυφλό που «ἀνέβλεψε». Ομολογεί ότι ο Χριστός του άνοιξε τα μάτια του σώματος και της ψυχής του!

Η αντίθεση και άρνηση ανήκει στους Φαρισαίους. Γεμάτοι από φθόνο, αρνούνται και απορρίπτουν το θαύμα και τη θεότητα του Χριστού, με την πρόφαση ότι συνέβη το θαύμα ημέρα αργίας, το Σάββατο. Η κοινή λογική έφτανε για να αποδείξει περίτρανα ότι Εκείνος που έκανε το θαύμα είναι ο ίδιος ο Μεσσίας!

Οι Φαρισαίοι με τη «γνώση» και τη «σοφία» αρνούνται το θαύμα. Αυτό συνέβη,

διότι μέσα τους είχε ξεχειλίσει το πάθος του φθόνου, που λιγόστευε τη λογική. Έτσι ο φθόνος και το μίσος σκοτίζουν τα μάτια της ψυχής και τους καταντούν «τυφλούς».

Ο φωτοδότης Χριστός, με την Εκκλησία Του, σαν μια απέραντη κολυμβήθρα του Σιλωάμ, προσφέρει σε όσους νίβονται ψυχικά την πνευματική όραση. Όσες φορές η ανθρώπινη συνείδηση με τα Μυστήρια της Εκκλησίας δέχεται την ενέργεια του Αγίου Πνεύματος, τα μάτια της ψυχής ανοίγουν, άλλωστε ο Χριστός, ως πηγή της Αναστάσεως και της ζωής, χαρίζει το φως στο σώμα και στην ψυχή. Αυτός είναι το φως του κόσμου και της ζωής.

Πνευματικό σκοτάδι είναι η πλάνη της αμαρτίας, το μίσος και η έχθρα. Πνευματικό φως, αντίθετα, είναι η ζωή και η ανάσταση του Χριστού, η κοινωνία της αγάπης. Η ενεργή πίστη, λοιπόν, στο πρόσωπο του Χριστού, χαρίζει την πνευματική όραση. Έτσι ανακαλύπτουμε γύρω μας το θαύμα της ζωής και το φως του κόσμου, τον Χριστό, πού ήλθε «είς κρῖμα, ἵνα οἱ μή βλέποντες βλέπωσι καὶ οἱ βλέποντες τυφλοὶ γένωνται» (Ἰωάν. 9,39). Αμήν!

